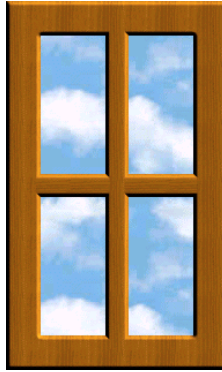

המראה והחלון - מאת פאולו קואלו

בחור צעיר ומאוד עשיר הלך להתייעץ עם רב וביקש ממנו עצה שתעזור לו למצוא כיוון לחייו. הרב הוביל את הצעיר אל החלון ושאל אותו: "מה אתה רואה?"

"אני רואה אנשים באים והולכים, ועיוור מקבץ נדבות ברחוב". אמר הבחור.

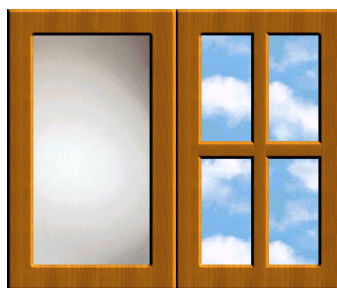
הציב אותו הרב מול מראה גדולה, ואמר לו: "הבט במראה ועכשיו אמור לי עתה מה אתה רואה?"

"אני רואה את עצמי". ענה הבחור.

"עכשיו אתה כבר לא רואה את האחרים! ראה החלון והמראה עשויים שניהם מאותו חומר גלם - מזכוכית. אבל בגלל שעל אחת מהן יש שכבה דקה של כסף, כשאתה מביט בה, כל מה שמשתקף לך זוהי דמותך. השווה את עצמך לשני מיני הזכוכית הללו. בלי שכבת הכסף - ראית את האחרים וחשת חמלה כלפיהם. כשאתה מכוסה כסף - אתה רואה את עצמך בלבד. אתה תהיה שווה משהו רק כשיהיה לך האומץ לעקור את מעטה הכסף מעל עיניך, על מנת ששוב תהיה מסוגל לראות ולאהוב את האחרים".

כשאנחנו מביטים על החיים דרך שכבה של כסף,
כל מה שאנחנו מסוגלים לראות זה את עצמינו...
שקיפות מאפשרת לנו לראות גם את האחרים.

בחיים מותר להביט דרך שתי הזכוכיות,
רק צריך לזכור,
במראה רק דמותך משתקפת,
ובזכוכית השקופה אנו רואים את האחרים,
אם תדע זאת, תוכל לחיות בהרמוניה עם עצמך ועם האחרים.